

Sygn. akt V CSK 458/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. G.
przeciwko [...] Szpitalowi [...] w C.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym,**

**2) przyznaje adwokatowi G.P. od Skarbu Państwa -
Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł
powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem
zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 marca 2017 r. naruszenie art. 207 § 6 w związku z art. 227 i 278 § 1 k.p.c., a wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadnił oczywistą jej zasadnością ze względu na naruszenie art. 207 § 6 w związku z art. 227 i 278 § 1 k.p.c., godzące w prawo pozwanego do rzeczowego rozpoznania jego sprawy na podstawie pełnego materiału dowodowego. Za oczywistą zasadnością wniesionej skargi kasacyjnej przemawia zdaniem powoda w szczególności to, iż Sądy obu instancji całkowicie pominęły instytucję biegłego *ad hoc* oraz błędnie zastosowały art. 207 § 6 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone we wniosku okoliczności

powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Analiza treści skargi kasacyjnej powoda nie pozwala na przyjęcie, że w sprawie wystąpiło oczywiste w przedstawionym wyżej znaczeniu naruszenie przepisów prawa, mogące mieć wpływ na wynik sprawy. Polemika, którą w skardze prowadzi powód, dowodzi jego niezgodny na rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym wyroku, a nie ziszczenia się przesłanek oczywistej zasadności wniesionej skargi w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął na podstawie art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym stanowił art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze (Dz.U.2016.1714) oraz § 4 ust. 1 i 3, § 8 pkt 6 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).

jw.

[aw]